

هم‌افزایی فقر آگاهی بهداشتی و فرهنگی با اپیدمی کووید-۱۹ در ایران: نامه به سردبیر Synergy of poverty of health and cultural awareness with COVID-19 epidemic in Iran: letter to the editor

سردبیر محترم

سازمان جهانی بهداشت (WHO) در دسامبر سال ۲۰۱۹ و در پی همه‌گیری شدید بیماری شدید تنفسی در شهر ووهان کشور چین و با استفاده از نمونه‌های دستگاه تنفسی تحتانی بیماران مبتلا به ویروس گزارش ویروس جدیدی را ارائه داد که سازمان بهداشت جهانی عامل این همه‌گیری را (SARS-CoV-2) اعلام کرد، از آن زمان، با پیشرفت بیماری در کشورهای جهان، این بیماری به‌عنوان پاندمی در جهان گزارش شد.^۱

نگرانی بیشتر وضعیت بیماری کرونا در ایران و نحوه برخورد مردم با این بیماری است و چنین وضعیتی در کشور بسیار قابل تأمل است. هنوز مردم شدت بیماری را لمس نکرده‌اند و به‌راحتی در شهرها رفت‌وآمد می‌کنند، بیشتر مردم نحوه استفاده از مواد ضدعفونی‌کننده را یاد نگرفته‌اند و با آن آشنایی ندارند و یا به‌صورت نادرست از آن استفاده می‌کنند، استفاده از الکل خالص در شست و شوی دست و سوختگی دست و یا مصرف بیش‌ازاندازه و بروز مسمومیت که موجبات مرگ را فراهم می‌آورد.

نحوه برخورد با این بیماری در شبکه‌های اجتماعی در ایران نیز بسیار جالب‌توجه است، شبکه‌های که به‌راحتی در اختیار همگان قرار دارد و می‌تواند در امر آموزش و هماهنگی در مردم و نحوه برخورد با آن یاریگر مردم باشد، به‌وسیله‌ای جهت افزایش رعب و وحشت تبدیل شده و یا به‌وسیله‌ای برای ارائه مطالب طنز و ساده‌انگاری بیماری و نه‌تنها فایده‌ای نمی‌رساند بلکه خود مشکل‌آفرین شده است.

همچنین شرایط موجود بازار سودجوها را نیز گرم کرده و بازارهای فروش ماسک و محلول‌های ضدعفونی به قیمت‌های بسیار بالا و فروش الکل‌های تقلبی نیز به وجود آمده است، آنچه گفته شد تنها بخش کوچکی از وضعیت اسفناک فرهنگی در کشور است، چطور هنوز مردم وضعیت حاد

بیماری را درک نکرده‌اند، چطور وضعیت همدردی در مردم به وجود نیامده است؟ چگونه عده‌ای از شرایط بحرانی کشور سوءاستفاده کرده و به دنبال کسب سود هستند؟ چطور شستشوی ساده دست‌ها برای ایرانیان به معضلی تبدیل شده که حتماً نیازمند مواد ضدعفونی‌کننده شده‌ایم؟ چنین وضعیتی امر آموزش بهداشت را در کشور به چالش می‌کشد و نشان می‌دهد، پژوهشگران و مدرسین سلامت به‌خوبی روند آموزش را در جامعه به‌پیش نبرده‌اند و چاپ مقالات متعدد در مجلات معتبر، کمبود آموزش‌های بهداشتی در کشور را بهبود نبخشیده است و این نشان می‌دهد فاصله بزرگی بین آموزش‌های بهداشتی و تحقیقات بهداشتی با آگاهی افراد جامعه وجود دارد. بزرگ‌ترین سؤال این است که آیا از این پاندمی در کشور درس‌هایی برای آینده گرفته می‌شود؟ آیا وضعیت فقر آگاهی‌های بهداشتی و فرهنگی در کشور بیشتر موردتوجه قرار می‌گیرد؟ از این‌رو لازم است علاوه بر اینکه برای حل یک مشکل و معضل، علت آن موردتوجه قرار گیرد، وضعیت و پتانسیل جامعه برای برخورد با آن معضل نیز به‌اندازه‌ای بالا برده شود که فرصت لازم برای علت‌یابی به دست بیاید نه اینکه تحت‌الشعاع تلفات معضل قرار گیریم.

رستم جلالی، مسعود محمدی*

گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

* نویسنده مسئول: کرمانشاه، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

تلفن: ۰۸۳-۳۴۲۷۶۶۱۸

Rostam Jalali Ph.D., Masoud Mohammadi Ph.D.*
Department of Nursing, School of Nursing and Midwifery, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran.

* Corresponding author: Department of Nursing, School of Nursing and Midwifery, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran.

Tel: +98-83-34274618

E-mail: masoud.mohammadi1989@yahoo.com

References

1. WHO. Statement on the Second Meeting of the International Health Regulations. Emergency Committee regarding the outbreak of novel coronavirus (2019-nCoV) [cited 2005]. Available from: <https://www.who.int/news-room/detail/30-01-2020-statement-on-the-second-meeting-of-the-international-health-regulations> 2005.
2. Kislazek TG, Erdman D, Goldsmith CS, Zaki SR, Peret T, Emery S, et al. A novel coronavirus associated with severe acute respiratory syndrome. *N Eng J Med* 2003;348(20):1953-66.